

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Gregorio Capellano Ecclesiæ de Othcapella.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

bus vel aliis fidelibus &c. Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat præfatum monasterium temerè perturbare &c. Salva sedis apostolicæ auctoritate & in prædictis Ecclesiis dioecæsi Episcopi canonica iustitia. Si qua igitur in futurum ecclesiastica secularive persona &c. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus &c. usque in finem. Datum Romæ apud sanctum Petrum per manum Iohannis sanctæ Mariæ in Cosmidin Diaconi Cardinalis S. R. E. Cancellarij Kalendis Februarij, Indictione XI. incarnationis dominicæ anno MCCVI. pontificatus verò Domni Innocentij PP. III. anno decimo.

ALTISSIODORENSI ET
Trecenti Episcopis.

EX tenore litterarum tuarum, frater Altisiodorensis, accepimus quòd licet bonæ memoriæ prædecessor tuus, tamquam pastor providus & discretus, super gregem suum noctis vigilias, à burgo qui Caritas appellatur eiminare laboraverit hæreticam pravitatem cura & sollicitudine diligenti, nondum tamen Babylon illa plene potuit ab huiusmodi languore curari; sed quamplures utriusque sexus, qui coram præfato prædecessore tuo quamlibet hæresim abjurarunt, quasi canes ad vomitum redierunt, quibus non sufficit quòd dederunt perditioni seipfos, sed ad perditionem secum trahere alios moluntur, quosdam hæresiarchas, quos Consolutores appellant, in vacca populorum introducentes latenter, qui necent veneno doctrinæ pestiferæ oves tuas. Herveyus enim de Lorriaco & Hugo Raptorius & quidam alij, sicut accepisti pro vero, qui tempore prædecessoris tui, cum essent hæretici, à villa fugere prædicta, sub mercationis obtentu cum consanguineis suis nunc adeunt loca suspecta, & per tres aut quatuor menses commorantes ibidem, cum redeunt, sicut dicitur, secum adducunt sani dogmatis perverfores. Thomas quoque Morandus, quem propter confessam hæresim tuus excommunicaverat antecessor, postquam ab Archidiacono Parisiensi beneficium absolutionis obtinuit per quasdam litteras nostras veritate tacita impetratas, infamiam jam contractam non studuit exhibitione bonorum operum abolere. Vnde cum illum, tamquam Æthiopem, mutasse non æstimemus pellem suam, in pristinam sententiam postulasti reduci donec constiterit quòd se reddiderit absolutionis beneficio non in-

dignum. Præterea Gaufridus & W. de Monneto, Stephanus Pasturelli, & . . relicta W. Senneveri, cum tempore dicti prædecessoris tui fuissent super hæresi accusati, ab Altisiodorensi dioecesi recesserunt: qui cum modò redierint, & tu de fide ipsorum velis, prout ad officium tuum pertinet, certus fieri, in subterfugium malignandi, licet in tua dioecesi suas habeant mansiones, nunc Nivernensis, nunc Bituricensis dioecesis se fatentur. Quare ad prædictos pestiferos & alios de hæretica pravitate suspectos, ne ipsorum arbuſta operiant cedros Dei, apostolicæ sedis falcem apponi suppliciter postulasti. Cum igitur prædecessor tuus, tamquam bonus agricola, ad captionem vulpecularum illarum, quæ moliebantur commissam sibi vineam demoliri, sollicitè institerit ac prudenter, tu super gregem tuum debes sollicitè vigilare, ne lupi rapaces oves tuas rapiant & dispergant, sciens quòd quemadmodum in honore, ita eidem & in onere successisti. Nos quoque postulationibus tuis benignum præbentes assensum, fraternitati vestræ, de qua fiduciam gerimus pleniorum, per apostolica scripta mandamus quatenus contra præfatas beluas, juxta quod vobis desuper fuerit inspiratum, sublato appellationis obstaculo auctoritate apostolica procedatis, superfeminatam zizaniam de agro dominico evellentes, & plantantes orthodoxæ fidei puritatem. Contradictores per censuram ecclesiasticam compescendo. Datum Romæ apud sanctum Petrum 11. Idus Ianuarij, anno decimo.

GREGORIO CAPELLANO
Ecclesie de Othcapella.

Cum dilectus filius Arnoldus Abbas monasterij de Mildeburg super Ecclesia de Othcapella, quam canonicè obtinebas, te intenderet molestare, tu appellationem ad sedem apostolicam interponens ad nostram præsentiam accessisti, & apostolicas litteras ad dilectos filios majoris Ecclesiæ & sanctæ Mariæ ac sancti Petri Præpositos Trajecten. super eadem controversia reportasti: qui examinantes negotium diligenter, & testes recipientes utrinque productos, ad nos sufficienter instructum idem negotium remiserunt. Te verò ac prædicti procuratore Abbatis in nostra præsentia constitutis, causam ipsam dilecto filio Andreæ Subdiacono & Capellano nostro commisimus audiendam. Coram quo asserere curavisti quòd cum

Epist. 207.
Adjudicatur
sibi ipsa Ecclesia.

Qij

Epist. 206.
Super acquisitione contra monachos hæreticos.
Vide supra lib. 1. tit. 61. 29.
de Repetit. ad an. 1111. 3. 39.

Vide Concilium Carolinum an. 1167. & Reiner. cap. 6. contra Valentinum.

olim ad eandem Ecclesiam à parochianis ipsius, qui quasi possessionem juris patronatus habebant in ea, Giliberto quondam Abbati præfati monasterij fueris præsentatus, & sine contradictione enjussibet institutus, postmodum eodem viam universæ carnis ingresso, successor ejusdem tibi super Ecclesia memorata movere quæstionem incepit; sed ab ejus impetitione sententialiter absolutus per Episcopum Trajectensem, ad majorem cautelam per eundem tuum adversarium in prædictæ possessionem Ecclesiæ corporaliter es inductus. Vnde postulabas à nobis ut super ea ipsi tuo adversario silentium imponere dignaremur, quam à suis prædecessoribus legitime fueras assecutus. Verùm cum præfatus auditor hæc & alia quæ coram eo partes proponere voluerunt nobis fideliter retulisset, & quæ utrinque probata fuerant intimasset, nos tibi adjudicare curavimus Ecclesiam sæpeditam, super ea perpetuum silentium tuo adversario imponentes. Nulli ergo &c. nostræ diffinitionis &c. Si quis autem &c. Datum Laterani 14. Idus Februarij, anno decimo.

EPISCOPO, T. ARCHIDIACONO,
& Scholastico Tornacensi.

Epist. 208.
Quod inquirant
contra
Episcopum
Trajectensem.

Licet Trajectensis Episcopus coram venerabili fratre nostro Hostiensi Episcopo & dilecto filio Leone tituli sanctæ crucis Presbytero Cardinale apostolicæ sedis Legatis & magnatibus pluribus, quod non pervenerat ad eundem excommunicationis sententia qua ipsum fecimus innodari, nec contra sedem apostolicam cum quibusdam Clericis conjugationem inierat, se nisi fuerit multipliciter excusare, frustra tamen juxta Salomonis sententiam jacitur rete ante oculos pennatorum. Verùm quia idem nobis humiliter supplicavit ut ipsi beneficium absolutionis faceremus impendi, quod humiliter postulanti non debet aliquatenus denegari, discretioni vestræ per apostolica scripta districtè præcipiendo mandamus quatenus ab eo in publicum juratoria cautione recepta quod sine conditione aliqua & tenore parebit apostolicæ sedis mandatis, ipsi absolutionis beneficium impendere procuretis, post hæc monentes eundem attentius & efficaciter inducentes ut Parent. & P. de Cicc. civibus Romanis, Alex. & Accat. mercatoribus Senensibus, vel ipsorum nuntiis, de pecunia quam eisdem tenetur exolvere, sicut continetur in authenticis instrumentis, satisfacere stu-

deat usuris cessantibus vel componere cum eisdem; & si necesse fuerit, ipsum ad hoc tam per vim juramenti quam per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compellatis. Vos autem utrum ad eundem Episcopum venerit notitia excommunicationis prolata in ipsum, vel quod pervenerit fama publica protestetur, seu etiam celebraverit postquam pervenit ad eum quod vinculo erat excommunicationis affectus, aut contra sedem apostolicam cum aliquibus conjuravit, per juramenta dilectorum filiorum N. sancti Pauli, Corr. de Staur. & N. de Ostbruc Abbatum, & R. sanctæ Mariæ, W. S. Petri, & Otc. sancti Bonifacii Præpositorum, & aliorum, inquiratis diligentissimè veritatem, & quæ super iis inveniris, fideliter redacta in scriptis sub sigillis vestris ad nostram præsentiam transmittatis. Quod si non omnes &c. tu frater Episcopo &c. Datum Laterani 11. Idus Februarij, anno decimo.

ILLVSTRI REGINÆ MARIÆ.

Qvanto ferventius viri tui profectum diligis & honorem, tanto propensius ad ea semper agenda debes ipsum inducere quæ Deo ac nobis debeant complacere, ab illis penitus abstinendo quæ divinam & nostram meritò provocarent offensam. Ipse verò, sicut catholicus Princeps, quidam nobis nuperrimè litteras devotione plenas & discretione non vacuas destinavit, implorans ut postulationem de Waldemaro Episcopo Slevvicensi à Bremensi Capitulo factam admittere dignemur, ipsumque ad Bremensem metropolim promovere. Nobis igitur super hoc deliberare volentibus, nuntius dilectorum filiorum Præpositi, Decani, & Capituli Hammeburgensis adveniens, eorundem nobis litteras præsentavit, per quas nostro apostolatu nuntiarunt quod cum olim Hammeburgensis Ecclesia metropolitana, Bremensis autem episcopali dignitate gauderet, eadem fuerunt Ecclesiæ auctoritate sedis apostolicæ cuncta, ac extunc usque ad hæc tempora Ecclesiæ utriusque Canonici Bremensem Archiepiscopum pariter elegerunt. Vnde quia nuper Præpositus, Decanus, & Capitulum Bremense tam ipsi quam quibusdam religiosi viris, qui electioni debuerant interesse, penitus inconsultis, memoratum Episcopum in Archiepiscopum postularant, à nobis sollicitè petierunt ut quod circa postulationem eandem ab illis fuerat in eorum præjudicium attentatum, in statum debitum re-

Epist. 209.
Adversus Episcopum
Slevvicensem.
Vide infra epist.
215. lib. 12. epist.
63. lib. 13. epist.
158. lib. 15. epist.
3. & Arnold.
Liber. lib. 7.
c. 12. 13.